

RAKVIČKÝ ZPRAVOUČAJ

č. 1/1988

VDÁVÁ RADA MNV A KULTURNÍ KLUB V RAKVICÍCH

Rakvičané, na slovíčko

... píše se rok 1988 a máme za sebou celé jedno čtvrtletí. V povědomí našich lidí panuje názor, že letopočty zakončené osmičkami jsou pro náš národ neobyčejně významné. Jako příklad z dějin můžeme uvést léta 1848, 1918, 1938, 1948, 1968 a letos je to rok ukončený dokonce dvěma bájnými osmičkami. Celá naše společnost očekává radikální změny a generální útok na urychlení přestavby, čímž myslíme všestranný rozvoj naší společnosti.

Dnes nevěříme na žádné pověry a pouhá očekávání, víme, že cesta kupředu bude záviset na zvýšeném úsilí a lepších pracovních výsledcích každého kolektivu a jednotlivce. Podstata přestavby není jen ve výměně ministrů a vedoucích pracovníků, ale v přístupu každého občana a ve vytvoření takových podmínek, aby práce kohokoliv byla přísně kontrolovatelná a spravedlivě oceňovaná.

A jak budeme přestavovat naše Rakvice? Již od března žije celá obec stavebním ruchem. Zelenou dostalo budování plynofikace a rozbíhají se výkopové práce v dědině. Návazně bude probíhat plynofikace ulice Družstevní a Zahradní. Máme příležitost rozvést v této pětiletce plyn po celé obci a ukončit starosti s uhlím. V místech, kde byla vybudována kanalizace, budou občané kopat svody na dešťovou vodu /Nová ulice, Ulička III./. MNV navíc urychluje projekční přípravy na přístavbu školy a čistírnu odpadních vod. Máme toho naplánováno hodně, ale akce nanejvýš prospěšné všem občanům i životnímu prostředí v obci.

Teprve po splnění všech plánů si můžeme říci, že jsme odvedli vše, co od nás požadovala tolik diskutovaná přestavba ...

R. OBHLÍDAL

Z činnosti Místního národního výboru v Rakvicích

Rada ONV v Břeclavi na základě žádosti rady MNV v Rakvicích vyhlásila doplňovací volby do MNV v Rakvicích na 9. ledna 1988. Tyto doplňovací volby se konaly z důvodu doplnění stavu poslanců za zemřelého poslance Silvestra Janouška a řešení kádrových rezerv na funkci předsedy MNV a tajemníka MNV v Rakvicích.

Pro doplňovací volby byli navrženi následující kandidáti NF : Stanislav K á ň a, nar. 18. 5. 1940 a ing. František R e ž n ý, nar. 13. 7. 1955.

Oba navržení kandidáti na poslance byli v doplňovacích volbách 9. ledna letošního roku zvoleni za poslance MNV v Rakvicích.

Na X. řádném plenárním zasedání MNV dne 25. 2. 1988 složili nově zvolení poslanci ústavou předepsaný slib. Současně na tomto plenárním zasedání proběhlo uvolnění dosavadního předsedy MNV v Rakvicích soudruha Josefa Suchyni z funkce předsedy a poslance MNV v souvislosti s přechodem na funkci ředitele podniku Rekrece Břeclav od 1. března letošního roku. Současně byl zvolen novým předsedou MNV v Rakvicích soudruh Stanislav Káňa.

Nově zvolený poslanec ing. Režný převzal volební okrsek č. 24 po zemřelém Silvestru Janouškovi v ulici Nové v úseku levá strana od ulice Polní po konec ulice Nové.

Zástupci ZO KSČ, MV NF i rady MNV v Rakvicích soudruhu Suchynovi upřímně poděkovali a ocenili jeho obětavou a aktivní práci při výkonu náročné funkce předsedy MNV v Rakvicích.

Rada MNV věří, že i nově zvolenému předsedovi MNV s. Káňovi za úzké spolupráce všech společenských organizací NF, JZD Rudý Říjen Rakvice, BSP, stranické organizace, základní i mateřské školy, BSP Univerzalu i všech občanů se náročná práce na všech úsecích bude dařit tak, abychom schválený volební program NF beze zbytku splnili.

Z činnosti organizací Národní fronty

České myslivecké sdružení

V měsíci únoru proběhla výroční členská schůze Myslivecké sdružení. Z počtu 63 členů se schůze zúčastnilo 51 členů. Proběhla v roce konání V. sjezdu ČMS a jelikož uplynulo pětileté funkční období, byly provedeny volby nového výboru a také předsedy MS, v jehož čele nyní stojí ing. Nečas Tomáš.

Byla to také příležitost k tomu, aby se hodnotila práce členů a celého Mysliveckého sdružení, jejich celospolečenská aktivita za uplynulé období.

Můžeme říci, že práce nebyla malá. Členové odpracovali celkem 1 778 brigádnických hodin - pro zemědělství 392 hodin, pro NF 397 hodin, 989 hodin odpracovali členové na budování svých zařízení, budování zásypů, krmelců pro zvěř a podobně.

Nesmíme opomenout ani politicko-výchovnou činnost členů, kde nadpoloviční většina se zúčastňuje politického dění v obci a akcí, které pořádá Národní fronta.

Neméně významná je i myslivecká činnost. V průběhu roku 1987 byl průběh klimatických podmínek dosti tvrdý pro život myslivecky obhospodařované zvěře. Dostí dlouhá zima, doprovázená vysokou sněhovou pokrývkou, vysoké mrazy dosti citelně ovlivnily jarní stav zvěře a hlavně jejich fyzickou kondici. Během zimy bylo dosti úhynů srnčí a zaječí zvěře. Opět se také projevil záporné vlivy velké centralizace zemědělských kultur, hlavně vojtěšky, noční sečení pro sušičku a živočišnou výrobu. Bylo zasečeno 20 ks srnčí zvěře, převážně srnčat. Plán lovu byl téměř splněn. Celkem bylo uloveno 25 ks srnčí zvěře. Chov a lov černé zvěře byl v roce 1987 velmi dobrý. Bylo prováděno intenzivní krmení v okrajové části honitby. Bylo uloveno 6 ks černé zvěře o celkové hmotnosti 335 kg. Celý úlovek byl odprodán Interlovu.

Snahou členů, je zachovat v honitbě takové podmínky, které by omezily pokles drobné zvěře, který byl po úrovni plánu. Stavby jsou velmi nízké a nadále se snižují. Bylo plánováno 350 ks bažantů, uloveno bylo pouze 161 ks, plán lovu zajíců byl 750 ks uloveno bylo 497 zajíců.

Interlovu bylo odevzdáno v roce 1987~1 282 kg zvěřiny. Členové se podíleli také na odlovu škodné zvěře. V minulém roce ulovili 11 ks lišek. Myslivecké sdružení v Rakvicích se umístilo na odlovu zvěře v rámci okresu na 5. místě.

Myslivci mají i spoustu jiných problémů - např. není vyřešena otázka uložení ulovené zvěře, prohlídky zajíců veterinářem a podobně. Věříme, že i tyto otázky se budou řešit a devítičlenný výbor MS v Rakvicích spolu se všemi členy budou hledat cesty a finanční zdroje, aby je mohli efektivně využívat ke prospěchu naší myslivosti.

Lovu zdar !

L.Z.

ooo 000 ooo

Český svaz zahrádkářů

Dne 28. 2. 1988, opět po čtyřech letech, uspořádal Český svaz zahrádkářů v Rakvicích výstavu vín. Každá výstava vína je vinařskou slavností, dává nám možnost ochutnávat na jednom místě mnoho druhů vín, je vlastně ukončením vinařského roku. Vína jsou ustálená, plná, harmonická, tu každý si může pochutnat na různosti chutí a vůní. Rakvice po mnoho století byly /a je potěšitelné, že stále jsou/ vinařskou vesnicí. 797 vzorků na místní výstavu je číslo velmi vysoké, i když nějaké vzorky dodaly okolní vesnice.

Výstava vín se vydařila, snad spokojenost u některých vinařů nebyla úplná, ale to se stává nejen u nás, ale i na výstavách přespolních. Hlavně jde o to, aby se lidé pobavili, zazpívali, předali zkušenosti ve vinařské abecedě, vždyť na nápravu musí vinař čekat celý rok. Každá rada dobrá. Jen si spočítejme, kolikrát za život je nám umožněno pokusit se přivést k dokonalosti nápoj všech nápojů - víno. Šťasten může být ten, komu se to podaří padesátkrát.

I katalog výstavy je určitým historickým dokladem. Listujte a přesvědčte se, jaká nová jména se v naší vesnici vyskytují. Také lidé z jiných vesnic v něm hledají své známé, spolupracovníky, kamarády a kontrolují jejich vinařské úspěchy. Oldřich Vajbar st., říkává: "Já dávám vzorky na každou výstavu a rád. Jednak mám víno dobrý a taky, aby moji vrstevníci, známí a kamarádi z vojny, věděli, že eště žiju,

a že ještě za něco stójím." K tomu také slouží katalog. V tom letošním doporučuji každému vinaři i nevinaři, přečíst si podrobně úvodní slovo ing. Michlovského Miloše CSc., který v krátkosti a velmi výstižně, navádí na správný směr vinaření, jak ze stránky zdravotní, tak ze stránky chuťové. Ano, víno které by nám mělo upevňovat zdraví, bystřít mysl, objevovat krásno, nevědomky kazíme cukrem a sírou.

Za celou vinařskou veřejnost děkuji svazu zahrádkářů za uspořádání této náročné, ale krásné zábavy pro občany Rakvic. Ač většina členů je v důchodovém věku, zhostili se svého úkolu na jedničku. Díky vám přátelé.

Výsledky jednotlivých odrůd vinařů z Rakvic :

Ryzlink vl.	Filípek Květoslav	700	18,7
Veltlin. zel.	Průdek Libor	34	18,9
Neuburg	Korčák St.	678	19,1
Müller Thur.	Bednařík Zd.	316	18,7
Palava	Herzán Josef	618	18,9
	Filípek St.	452	18,9
Irsay Oliv.	Pohl Zdeněk	632	18,8
Burgunské b.	Obhlídal Fr.	654	18,9
Ryzlink rýn.	Průdek Ctirad	610	18,8
Savignon	Peš Josef	127	18,8
Tramín	Průdek Fr.	140	19,1
Portugal	Uhrín Jan	165	19,0
Vavřinecké	Krůza Milan	23	19,0
Zweigeltrebe	ing. Kamenský Jan	429	18,7
André	Veselý Zd.	488	18,9
Burgund čer.	Průdek Vojtěch	56	18,6

Zdeněk POHL

... PROMĚNY

5.část

Po smrti Jindřicha z Lipé /zemřel 1513/ převzal hodonská panství včetně Rakvic jeho syn Jan z Lipé a na Krumlově. Rakvicím potvrdil privilegium /právo od úmrtí/. Obec mohla tady dále nabývat majetek občanů, kteří zemřeli bezdětní a neudělali o svém majetku závěť /kšaft/. Dále Rakvicím daroval rybník, který sousedil s Trkmanským rybníkem /Rybnička na Zárybnických/. Za Jana z Lipé se přistěhovali do Rakvic Novokřtění /Habáni/. Daroval jim statek, který zahrnoval celou řadu domů s polnostmi.

Po jeho smrti /1541/ drželi Rakvice jeho synové. Hlavou rodu byl Perthold, pán z Lipé. Tento byl maršálkem Království českého jedním ze zemských úředníků, soudcem při sporech mezi dvorskými hodnostáři a cizí šlechtou. Synové Jana z Lipé, drželi Rakvice až do roku 1559. V tomto roce se rozhodli rozdělit si hodonské panství. Rakvice s částí hodonského panství dostal Čeněk z Lipé. Tento však už nebyl ochotný potvrdit privilegium od úmrtí jako jeho předchůdci. Potvrdil sice Rakvicím právo od úmrtí, avšak jen v polovičním rozsahu. Vyhradil si totiž právo, že druhá polovina statku občana, který zemřel bezdětný a neučinil o svém majetku kšaft, připadne vrchnosti.

Čeněk z Lipé patřil mezi mocné ochránce Českých bratří na Moravě. Postavil se např. proti zamčení vysoké školy Českých bratří, která byla založena jeho předky v Ivančicích. Stejně se s úspěchem postavil proti zrušení Luteránské vysoké školy ve Velkém Meziříčí. Stavěl se také proti pokatoličťování obyvatelstva, prováděné řádem Jezuitů. Měl zásluhu i na tom, že vytvořil podmínky pro to, aby v Ivančicích bylo započato s tiskem Bible Kralické. Její tisk byl dokončen v Kralicích. Za jeho vrchnostenství přešly Rakvice na čas do rukou Jana ze Žerotína na Břeclavi, a to jako "zástava".

Převzetím Rakvic do své správy si totiž Jan ze Žerotína zajistil, že mu Čeněk z Lipé zaplatí pohledávku, kterou za ním měl. Po zaplacení dluhu dostal Čeněk z Lipé Rakvice zpět. Vedle toho rakvické obci potvrdil právo od úmrtí i když v omezeném rozsahu, vydal pro Rakvice i další listinu. V této listině ustanovil, že spory mezi dědici smí vyřizovat jen vrchnost. Tato listina také určovala, že kdyby dědic, který spor o dědictví vyhrál, chtěl získaný statek prodat, smí prodat jen jednu polovinu statku, druhá připadla rakvické obci. Čeněk z Lipé zemřel bez přímých dědiců v roce 1590. Jeho statky zdědil jeho synovec Jan z Lipé. Tento potvrdil Rakvicím všechna do té doby udělená privilegia. Vedle toho osvobodil dvůr Václava Víta Rzávého od robot a dávek za ročních 8 zlatých a 2 krejcary. Dovolil mu také pásti dobytek na rakvických gruntech. Udělil mu i právo dvůr "volně prodati nebo darovati". Jan z Lipého také osvobodil svobodný dvůr Krištofa Bobrovnického z Bobrovnika od robot.

V roce 1594 prodal Jan z Lipého Rakvice Juliovi hraběti ze Salneu u Neuberku. Julius však rok na to zemřel a hodonské panství i Rakvice převzal jeho syn Weikhart hrabě ze Salnu a Neuberku. Weikhart obnovil Václavu Vítu ze Rzávého osvobození od robot a dávek daní. Navíc Víta Rzávého "propustil" z povinnosti ročního platu 8 zlatých a 2 krejcarů a uvedené svobody rozšířil na grunty, které Rzávý prikoupil. Dovolil mu také pásti "všelijaký" dobytek na gruntech dědin Pavlovic, Zaječí, na polích a pustých Trutmanic. Václav Vít ze Rzávého dostal od Weikharta ze Salneu-Neuberka také právo volného šenkování vína ve sklepě, který měl nade dveřmi. Dostal také právo chovati chrty a v Rakvicích, Šakvicích, Kobylí, Pavlovicích a Němčičkách, jezdit a štvát, myslivce své držeti a nejen na gruntech jmenovaných dědin, ale též na rybníce Trkmanském, Pavlovském a Šakvickém a na jezeře v Kobylím volně dáti stříletí". V roce 1600 vyměnil Weikhart hodonské panství za panství tovačovské z maďarským magnátem Štěpánem Illeysházym, hofmistrem a majitelem trenčínského panství.

Illeyshazy se v bojích mezi Rudolfem II. a Matyášem postavil na stranu Matyáše. Hrozilo mu proto nebezpečí, že hodonské panství mu bude zabaveno. Dal je proto své manželce Kateřině Palfy z Evdödu. Přesto z příkazu moravské katolické šlechty jí bylo hodonské panství vzato a spravoval je i s Rakvicemi náměstek zemského hejtmana mo-

ravského a hlavní mluvčí moravské katolické šlechty Ladislav Berka. Illeysházy byl později rehabilitován a byly mu vráceny jeho statky. Jeho žena však v roce 1614 prodala hodonské panství /i Rakvice/ za 150 000 zlatých manželu své sestry Zdeňku Žampachu hraběti z Potštejna. Žampachové byli bohatí stejně jako Lichtenštejnové, Pernštejnové a další. Zdeněk Žampach držel hodonské panství včetně Rakvic až do roku 1639.

Po smrti Zdeňka hraběte Žampacha z Potštejna zdědil Rakvice jeho synovec Jindřich Burian hrabě ze Žampachu. Jindřich padl v bojích proti Švédům u Olomoucev roce 1644 a po něm po sporu o hodonská panství mezi manželkou Zdeňka ze Žampachu a jeho synovcem Janem Burianem hrabětem ze Žampachu, rozhodl císař Ferdinand III. ve prospěch Jana. Tento však v roce 1648 zemřel a hodonské panství včetně Rakvic odkázal své manželce Anně Heleně Jakardovské ze Sudic. Tato prodala Rakvice Václavu Bartodějskému z Bartoděj. V roce 1650 se Anna Helena provdala za hraběte Bedřicha z Oppersdorfu. Tento byl zemským podkomořím.

Při vpádu uherských povstalců proti císaři Leopoldu II, vedeným uherským šlechticem Emerichem Tökölym, byl hrabě Oppersdorf velitelem zemské obrany. Václav Bartodějsky vrátil Rakvice Oppersdorfovi. Tento pak spolu s manželkou potvrdili Rakvicím všechna jim dříve přiznaná privilegia a navíc jim přiznali právo vinného šenku. Výslovně bylo určeno, aby Rakvice mohly k dobru obce šenkovati víno obecní, ale i sousedské domácí výtěžky i víno koupené kdekoliv. Jsou však také povinni zpeněžit 6 devítivěderních beček panského vína v ceně, kterou stanovila vrchnost.

Hraběnka z Oppersdorfu darovala rakvicke obci vinohrady v Kozi-perkách. Hrabě z Oppersdorfu prodal Rakvice v roce 1654 Josefu svobodnému pánu z Canthelmo, který již v Rakvicích vlastnil svobodný dvůr dříve patřící Gabrielu Farkašovi z Bezce. Po jeho smrti zdědil Rakvice jeho syn Maxmilián. Tento však v roce 1679 prodal Rakvice Karlu Antonínu Czellevovi z Rosenthalu i s Trkmanskými vinohrady i s dvorem a vším příslušenstvím za 29 000 zlatých zpět hraběti Bedřichu z Oppersdorfu. Za hraběte Oppersdorfa byla v roce 1691 zřízena v Rakvicích škola. Hrabě Oppersdorf však v roce 1691 prodal celé hodonské panství včetně Rakvic, které bylo již povýšeno na hrabství Adamu Ondřeji knížeti z Lichtenštejna za 720 000 zlatých. Adam Ondřej dal v Rakvicích

v roce 1700 na troskách kostela zpuštěného v roce 1605 Bočkojovci postavit nový kostel. Kostel byl posvěcen sv. Janu z Nepomuku.

Po Adamu Ondřejovi knížeti z Lichtenštejna /zemřel 1712/ zdědily hodonské panství včetně Rakvic jeho dcery Marie Alžběta vévodkyně Holštýnská a Marie Antonie kněžna z Lichtenštejnů a Niklsburku. Marie Antonie se provdala za uherského magnáta Marka Adama hraběte Czokora. Od své sestry Marie Alžběty odkoupila její podíl hodonského panství za 400 000 zlatých. S hrabětem Czohorem měla Marie Antonie syna, jménem Josef a dceru. Po smrti hraběte Czokora se Marie Antonie znovu provdala. Hodonské panství a s ním i Rakvice držela až do roku 1751, kdy zemřela. Po ní převzal panství její syn Josef hrabě ze Czokory a jeho sestra. Josef hrabě Czokor odkoupil podíl své sestry a byl jedinou vrchností nad Rakvicemi. Rozmařilým životem zadlužil své panství. Aby toto zůstalo zachováno, byl mu rodinou Lichtenštejnů určen správce. Správcem se stal Kryštof hrabě Comiani. Ten však panství neudržel a toto se dostalo do dražby. Hodonínské panství koupil František Štěpán Lotrinský, manžel císařovny Marie Terezie /za ní označován jako císař František I./. Po jeho smrti /1765/ se stala vrchností rodina Habsburků. Vrchností byla až do roku 1848, kdy byla zrušena robota. Panství hodonská však měla dále a dala je v nájem prušácké společnosti Latzel a spol.. Této byl včetně části majetku /syndikát/ v Rakvicích, odňat v roce 1923 při pozemkové reformě.

1 Správní jméno
Czokor

Hubert
JUDr. František REŽNÝ

Z příspěvku čtenářů...

Při prohlížení minulých ročníků Rakvického zpravodaje, pozastavil jsem se nad redakční poznámkou, že "Dějiny a současnost Rakvic", jsou připraveny do tisku a během dvou let bude publikace vydána. Tato zpráva byla sdělena nám čtenářům v RZ již v roce 1980 v posledním čísle. Od té doby uplynulo již sedm let a publikace nebyla doposud vydána.

Pokud jsem se dověděl byla v roce 1987 vydána monografie obce Žarošic a připravuje se k vydání monografie města Velkých Pavlovic. /první byla vydána v roce 1941/. A o naší pokrokové obci /dříve vlastenec Kornyšl - nyní dobré hospodářské výsledky JZD/ jsou zatím připraveny jen materiály.

Nejsem jenom sám, ale je tu jistě řada dalších rodáků, kteří již dlouho žijí mimo naši rodnou obec a netrpělivě čekají na vydání publikace. Bylo by na místě, abyste v některém čísle RZ se zmínili o příčinách, které brání vydání publikace.

Domnívám se, že překážky pro vydání nejsou tak velké a nepřekonatelné. Za spolupráce a účasti MNV, vedení JZD a dalších organizací, jistě se letos u příležitosti 70. výročí vzniku našeho samostatného státu podaří publikaci vydat. Vydáním bude uznána a zhodnocena mravenčí a úsilivná práce celé řady pracovníků. Generace, co jde za námi, musí jediné konstatovat, že v naší obci byli schopní lidé, kteří se zasloužili o vydání tohoto díla, jaké doposud za existence naší obce vydáno nebylo. A byla by to velká škoda, kdyby připravené materiály musely čekat další řadu let na vydání.

Přeji redakčnímu kolektivu RZ, aby se jim v tomto roce podařilo realizovat vydání zmíněné publikace, na kterou již dlouho čekáme.

V Lipníku nad Bečvou, 12.1.1988

S krajanským pozdravem

František ŠELLE v.r.

Pozn. redakce : odpověď na dotaz čtenáře uveřejníme v příštím /červnovém/ čísle.

C E S T A D O N D R

V neděli o jarních prázdninách jsme jeli na družební zájezd do německých Rakwitz. Tohoto zájezdu se zúčastnilo 10 žákyně a 30 učitelů naší školy. Cesta vedla přes Prahu, kde jsme zahlédli některé kulturní památky. Soudružka učitelka nás upozornila na koncentrační tábor Terezín. Jeho hrady se táhly podél silnice. K večeru jsme přijeli do Děčína, tam byl zajištěn nocleh v hotelu "Pošta". Ráno pokračovala naše cesta k hraničnímu přechodu Hřensko. Při projíždění území NDR nám s. ředitel vyprávěl o památných místech. Před příjezdem do Rakwitz jsme se zastavili v Drážďanech a prohlédli si pozůstatky z 2. světové války.

V Rakwitz nás přivítala zástupkyně ředitele, představila nám naše kamarádky, se kterými si dopisujeme. Po prohlídce školy jsme si v tělocvičně zatančili a zahráli vybíjenou. Soudruzí učitelé si vyměnili své zkušenosti a zážitky na slavnostní besedě. Druhý den ráno, po rozloučení, jsme se vydali do Lipska. V krátké okružní jízdě jsme si prohlédli město. Po ní jsme se rozešli, abychom si nakoupili různé drobnosti, a navečer jsme pokračovali směrem k hranicím přes Cínovec.

Po několikahodinové jízdě jsme dorazili domů. Počasí nám přálo, zájezd do NDR se vydařil a přispěl k utužení našich přátelských vztahů.

Ivana Jilčíková
žákyně VII. B

V z p o m í n k a na školu za první světové války.

První světová válka vypukla v roce 1914, a to když byl spáchán atentát na následníka trůnu Ferdinanda de Este v Jugoslávii v Sarajevě. To místo, kde došlo k atentátu jsem při zájezdu rakvických družstevníků v roce 1969 viděla.

Do školy jsem začala chodit v roce 1916, ve druhém roce této války. Pamatuji se jak jsme byly uplakané a polekané, protože jsme před tím nikdy ve škole nebyly. Jako učební a školní pomůcky jsme měli jen břidlicovou tabulku a kamínek na psaní a slabikář. Tabulka se nám někdy rozbila, protože málokdo měl nějakou kabelku. Buď se věci nosily v šátku nebo svázané provázkem. U tabulky byla na provázku malá houbička na smazání toho, co jsme napsali.

Ve druhé třídě jsme už měli sešity a začali jsme psát perem. Pero se namáčelo do kalamáře, ve kterém byl inkoust. To bylo kaněk. Ve třídě nás bylo 50 a všechna děvčata chodila v kroji. V některé rodině měli dva školáci jedny boty. Proto se v zimě do školy střídali. Neposlušnost se trestala rákoskou. Z té jsme měli strach. Do školy se chodilo ráno i odpoledne. V poledne se chodilo domů. Volný den byl čtvrtek.

Přezůvky žádné, svačinky špatné nebo žádné. V zimě byly většinou prázdniny, nebylo čím topit. S chlapci jsme chodili společně čtyři roky. V páté a šesté třídě nás rozdělili. Děvčata zůstala na staré obecné škole. Pátá a šestá třída měla dvě oddělení. Tam, kde je nyní MNV byla stará budova, která se upravila na školu. Do ní chodili chlapci.

Žáci z 5. a 6. třídy dostávali úlevu, aby mohli vypomáhat rodičům na polích.

Když jsme přišli ze školy, museli jsme přinést husám trávu, pást kozy a krávy. Jiní dělali chůvy mladším sourozencům nebo museli nanosit vody pro dobytek, protože bylo málo studní.

Školní výlety nebyly žádné. Když skončila válka v roce 1918 poměry se trochu zlepšovaly, ale nedostatky byly ještě pořád.

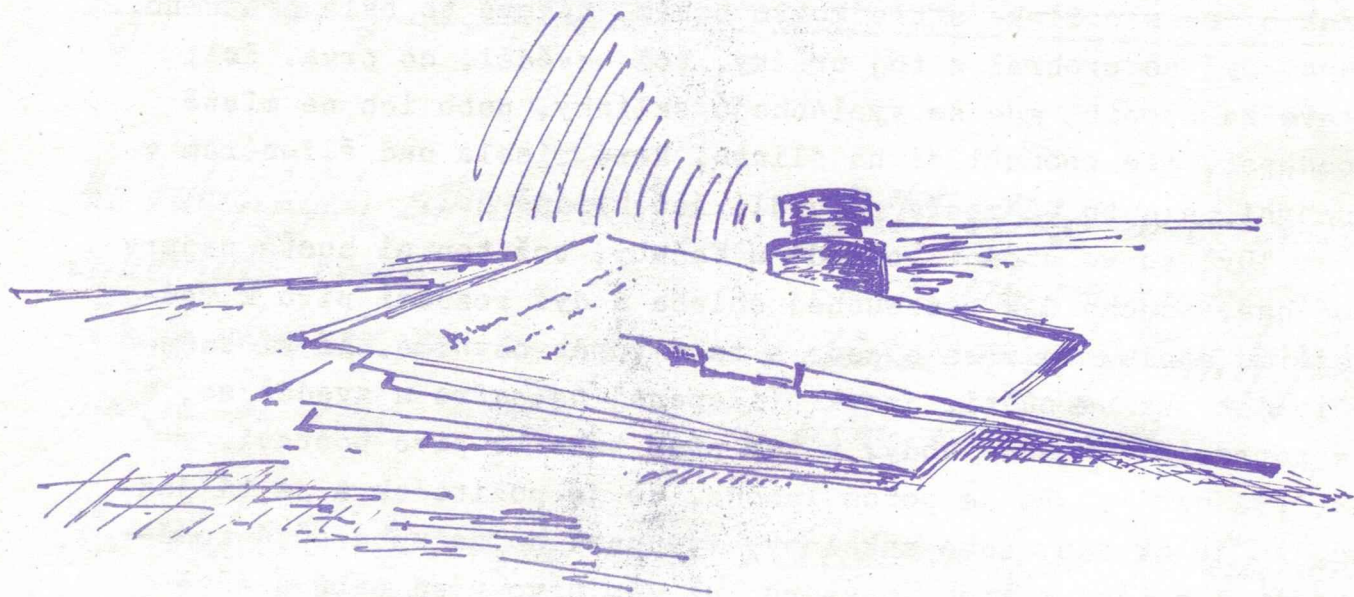
Úkoly jsme si psali teprve večer při petrolejce a když nebylo na petrolej, držela se černá hodinka. Tu jsme měli rádi, protože se při ní hodně vyprávělo. Šlo-li se tenkrát na besedu ke známým nosila se laterna /lucerna/, protože v dědině nebylo světlo.

Z páté třídy někteří žáci odcházeli na měšťanskou školu do Podivína. Chodilo se pěšky. Jízdní kola nebyla. Když bylo špatné počasí, jezdilo se vlakem.

Z naší třídy, to už bylo po válce, na studia šlo šest žáků. Někteří šli na učení. Většina však zůstala doma na hospodářství, nebo šli sloužit k sedlákům.

Všechno se nedá popsat, poněvadž je to tak dávno, ale rozdily tenkrát a dnes jsou velké. Z učitelů, kteří nás učili na naší škole zůstala ještě paní učitelka Julie Vajbarová a ze spolužáků je nás jen osm.

Františka HERZÁNOVA

Zavírací den /povídka/

Stařeček Kvašák, protože bývají v prostředku dědiny, mají stejně daleko, jak do horní hospody, tak aj do dolní. Jejich hospoda byla horní, tam byli doma, tam měli domovské právo, enom v zavírací deň se vydávali do spodní hospody ukrátit dlúhú chvílu, jak říkali.

"Člověk má vědět, gde patří," povídajú a sedajú si na svoje místo v horní hospodě. Enom dosednú, už hospodský Lušňa před nich staví pivo. Opucuje stůl, nachystá tácek pod pivo a nejraději by stařečka polúbl, tak si hostů vážil. Pivo měl dycky natočený po čárku, pěnu jak šlehačku, vydržela až dvě hodiny svěží, obsluha rychlá, perfektní.

"Ty, Lušño, " povídajú ledabyly stařeček. "Mně holt u tebe pivo nechutná, nemožu si pomoct, to v dolní hospodě, to je inší kafé".

S Lušňú se zatočila celá hospoda, musel se podržet pultu, inak by se složil ke stařečkovým nohám, taková to byla pro něho rana. Dyž se probral z tej urážky, tož nevěděl, co prva. Esli stařečka utopit, gde se vypláchajú sklínky, nebo ich na místě rozdupat, ale zpomněl si na flintu, kerá visela nad šifonérem v kuchyni, ale to už stařeček vedli řeč klidně dál.

"Dyž su ve spodní hospodě u Kačaby, tož ten si hosta nejprv občíhne, očuchá jak pes suchej chleba a dyž roznáší pivo k vedlejšimu stolu, tu před súseda a tebe vůbec nevnímá. Až si začneš připadat jak na púšti, jazyk přilepenej na patro a zvedáš se, že poprosíš o trochu vody, v tem před tebe to pivo postaví. Zkrátka uzráls. To je potom lahoda, to je požíteček a je ti jedno, že je zkysaný nebo zakalený. Vylupneš ho našup a eště poděkuješ. A u tebe ? Enom si sednu, už mám pivo před sebú a eště vůbec na něj nemám chuť".

Zdeněk POHL

Na rakovických záhumenkách...

Tempo ad. lib.

The musical score is written on three staves in treble clef. The first staff contains the first line of music with chords C, G7, C, G7, C, F, and G. The second staff contains the second line of music with chords C, G, 7, and C, and includes a first ending bracket. The third staff contains the third line of music with a G chord and a second ending bracket.

Na rakovických záhumenkách
vínohrady rostú,
dobrý víno že tu majú,
možú si zvat hostú.

Bílý vínko aj červený
s chuťou popijajú,
deťatám se po nich pěkně
líčka červenajú.

Do rakovických sklepů rádi
pozou si každýho,
treba pěknú dívku mladú,
mládenca švarnýho.

Skličky hore, přituknem si
našim dobrým vínem,
tady sme se narodili,
tady se aj minem.

Hudba a text : Zdeněk Pohl

SOZ

Při příležitosti oslav 40. výročí Vítězného února SOZ připravil v obřadní síni MNV tyto slavnostní obřady: slib jisker, slib pionýrů, předávání občanských průkazů a přijetí 40. letých jubilatů. Pro jednotlivé obřady bylo členkami sboru připraveno kulturní pásmo. Dne 11. března už po šesté se konalo v obřadní síni MNV slavnostní přijetí žen u příležitosti MDŽ.

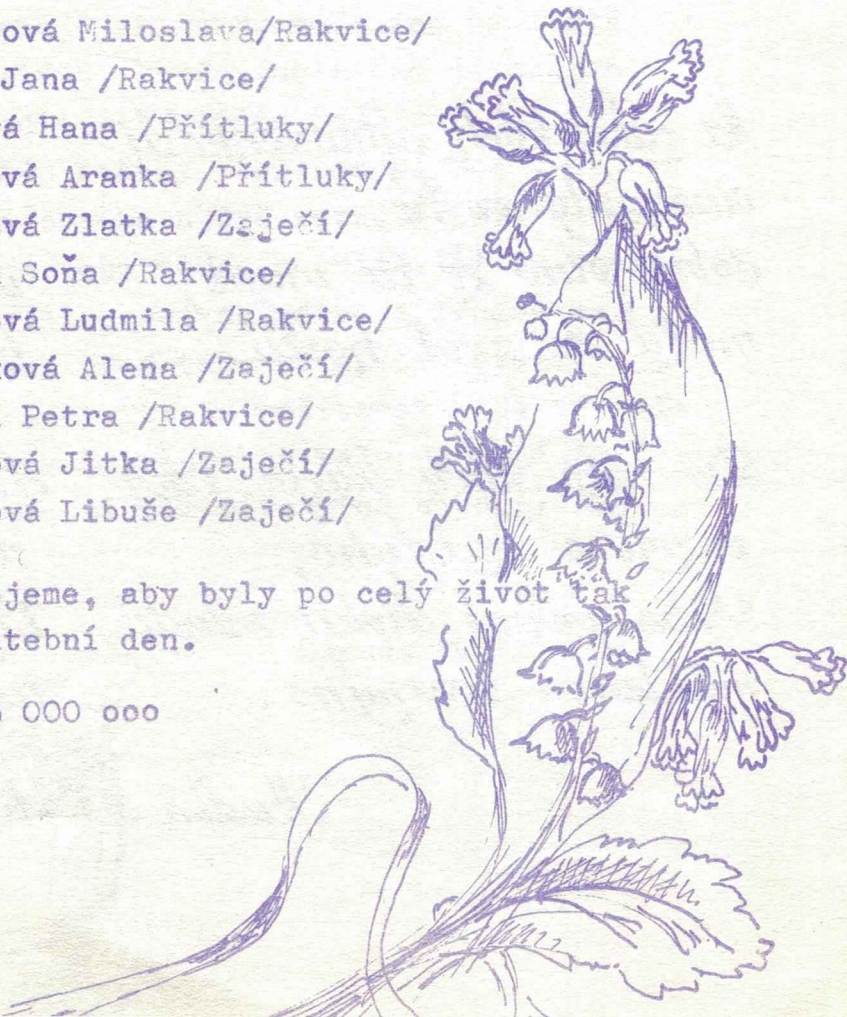
ooo 000 ooo

V naší obřadní síni si řekli " A N O "

Káfoněk Miloslav	- Cabalová Jarmila /Přítluky/
Pristaš Roman	- Barvíková Hana /Zaječí/
Klíma Josef	- Kubová Zdeňka /Zaječí/
Rozsypal Jan	- Grégrová Eva /Rakvice/
Denemark Vlastimil	- Frýbertová Miloslava/Rakvice/
Osička Dalibor	- Zimová Jana /Rakvice/
Fischer Pavel	- Trechová Hana /Přítluky/
Vlašic Petr	- Valášková Aranka /Přítluky/
Barvík Milan	- Dvořáková Zlatka /Zaječí/
ing. Petrjánoš Josef	- Hégrová Soňa /Rakvice/
Strýček Ludvík	- Foukalová Ludmila /Rakvice/
Ševčík Libor	- Pavlíčková Alena /Zaječí/
Blažek Miroslav	- Novotná Petra /Rakvice/
Haman Ladislav	- Strýčková Jitka /Zaječí/
ing. Lečbých Miroslav	- Strýčková Libuše /Zaječí/

Těmto mladým dvojicím přejeme, aby byly po celý život tak šťastni, jako byly ve svůj svatební den.

ooo 000 ooo

Přišly na svět a staly se novými občany Rakvic tyto děti :

Michael Cabal	čp. 129
Zuzana Čapková	113
Lucie Střelcová	554
Lenka Petrovská	596
Václav Havlíček	356
Martin Polášek	506

Všem dětem přejeme, aby vyrůstaly ve zdraví, v míru a k radosti svých rodičů a nás všech.

ooo 000 ooo

Návštěva s přáním a kytičkou ...

3. února oslavila občanka Josefa Švástová 90 let,
19. března se dožila občanka Marie Rozsypalová 93 let,
18. března se dožila 94 let občanka Anastazie Krůžová - nejstarší
v naší obci.

K tomuto vzácnému jubileu všem blahopřejeme.

ooo 000 ooo

Člověk odchází, vzpomínky však zůstávají ...

ve věku 63. let - Svatopluk Vajbar	čp. 576
78. let - Bohuslav Stehlík	322
48. let - Marie Rozsypalová	384
84. let - Karel Mikulica	285
51. let - Jan Střítecký	75
78. let - Marie Vranovská	200
88. let - Matouš Průdek	628

V domově důchodců zemřely tyto naše občanky :
ve věku 84. let - Františka Obhlídalová
75. let - Božena Pohlová
67. let - Helena Orálková

Se symbolickým stiskem ruky vyjadřujeme nejbližším příbuzným zemřelých upřímnou soustrast.

Marie DARMOVZALOVÁ

Dodatek redakce :

Členka redakční rady, která se stará o grafickou úpravu Rakvic-
kého zpravodaje - Soňa Hégrová - Petrjánošová, nastoupila na novou
životní dráhu. V manželském životě přejeme hodně štěstí.

Členka rady MNV a redakční rady, která po léta připravuje v RZ
společenskou kroniku SOZ - Marie Darmovzalová - oslavila 29. března
významné životní jubileum.

Blahopřejeme.

ooo 0 0 0 ooo

P o z v á n k a .

Agitační středisko zve všechny občany k účasti na oslavách 43.
výročí osvobození obce, které proběhnou v pátek 15. dubna 1988.

Program oslav je následující :

19.00 hod. - sraz účastníků u dolního Pohostinství

19.30 hod. - lampionový průvod

- položení věnců u pomníku padlých

- odeslání pozdravného dopisu čestným občanům Rakvic

20.00 hod. - pro účastníky manifestace bude promítnut film v místním
kinosále.

Hlavním pořadatelem oslav je SČSP Rakvice. Akci garantují VO KSČ,
MNV a JZD RŘ Rakvice.

ooo 000 ooo

Kulturní klub p ř í p r a v u j e v nejbližším období tyto akce :

14. 4. - III. ročník žakovského šachového turnaje na počest osvoboze-
ní obce Rakvice,

19. 4. - zájezd do Hanáckého divadla v Brně,

20. 4. - výchovný koncert Karla Daňhela pro MŠ,

1. 5. - přechod Pálavy

28. 5. - koncert mostecké skupiny Laura a její tygři,

11. 6. - přehlídku "Rakvicke folkové léto" - II. ročník, na kterém
vystoupí např. AG Flek, Folk Team, Z. Vřešťál, J. Noha-
vica a další.

ing. František REŽNÝ

SPORT

L e d n í h o k e j

Nápad se zrodil někdy ve druhé polovině roku 1986. Parta sportovců, aktivních fotbalistů i jejich vrstevníků, kteří si kopanou chodívají zahrát každou neděli na školní hřiště, přemýšlela, co se z zimním obdobím. Fotbal se sice hrával dál, ale na umrzlém sněhu a ledu to není ono a také je to nebezpečné pro zdraví. Hokej, to je pravý zimní sport pro správné mladé kluky. Jenže rakvické vodní plochy v posledních letech neskýtají příliš příznivé podmínky pro pořádný led, který je přece k hokeji tolik potřebný. Zjistili jsme si, za jakých podmínek se dá zapůjčit ledová plocha na zimním stadiónu v Břeclavi. A opět jsme byli na samém začátku. Peníze na zaplacení plochy jsme si mezi sebou byli ochotni posbírat. Přece co bychom pro tento krásný sport neobětovali. Ale potřebovali jsme nějakou organizaci, která by si nás vzala pod patronát, a tím nám umožnila realizovat naše nadšení pro sport, který v Rakvicích neměl žádnou tradici. Vyšel nám vstříc Kulturní klub, jehož vedoucí František Režný, co by aktivní stolní tenista a šachista, má pro sportování a mladé lidi velké pochopení.

A tak to konečně mohlo vypuknout. Dolní konec proti hornímu sice nehrával, ale boje se odehrávaly na pořádném ledě, na který jsme si museli zvykat. Co to však je hrát stále jen proti sobě. Takhle nějaké mužstvo ze sousedství. Jednomu takovému našemu klání přihlíželi i odboráři z JZD Břeclav, kteří se zúčastňují pravidelné soutěže pořádané OOR a OV SDR Břeclav. Slovo dalo slovo a za týden už se jelo na první neoficiální zápas. Bohužel se neuskutečnil, protože břeclavští

kolegové vyjeli na led v plné zbroji a my jenom tak v oteplovač-
kách a ve svetrech. A takový hokej by přece jenom bolel.

Tímto okamžikem začíná další etapa historie rakvického hokeje,
ta nejdůležitější. Sehnat výzbroj, to obsahuje zhruba 2 500,- Kčs.
A to už je trochu moc na naše amatérské podmínky, kdy jen jeden
trénink nás stál z vlastní kapsy asi 400,- Kčs a ani už nemluvě o
dojíždění vlastními auty. U nás v obci je jen jeden podnik, který
by unesl tyto obrovské náklady - JZD Rudý Říjen, a tak se naše nadě-
je upnuly tímto směrem a vyšlo nám to. Vždyť většina kluků - hoke-
jistů, zde pracuje. Vedení družstva nám vyšlo ochotně vstříc a my už
jsme jezdili po celém kraji a hledali obchod, který má hokejové
komplety na skladě. Našli jsme je v Brně a už brzy se odtud odváže-
lo 15 hráčských výzbrojí a samozřejmě jedna brankářská. Náš nový
mateřský patronátní závod JZD Rudý Říjen Rakvice nám uvolnil velkou
část finančních prostředků z kulturního fondu i na placení ledové
plochy a také autobus, do kterého se ty naše objemné tašky přece jen
lépe vejdu. A na nás zbylo jen si sem tam koupit nějaký ten puk a
nebo hokejku, které se ve velkém dost těžko shánějí.

Také jsme se samozřejmě přihlásili do odborářské ligy. Pro-
tože mít takovou krásnou výzbroj a neprodat svoje hokejové umění
na sportovním kolbišti? Naše srdce zahořela a zatoužila po prvním
opravdovém souppří. Dlouholetý účastník soutěže JZD Kobylí také hle-
dal vhodného tréninkového sparingpartnera a my jsme mu vyhovovali.
Samozřejmě jsme prohřáli, ale také jsme nějaký ten gól dali. Na
výsledku nezáleželo, hlavní bylo: "Hurá, konečně už hrajeme!"

To byly naše těžké začátky, ale dokázali jsme je překonat.
Několik tréninků před zahájením soutěže a už jsme viděli, že potře-
bujeme také trenéra. Poněvadž tři kluci z našich řad, kteří hráva-
li kdysi hokej za žáky břeclavského Slovanu nás sice učili některým
hokejovým fintám, ale i oni potřebovali se věnovat především hře.
Chtělo to chlapa, který má mezi kluky autoritu a velké sportovní zku-
šenosti, protože jak známo hokej v Rakvicích nikdo nehrával a tedy
s ním nikdo zkušeností neměl. Takového sportovního nadšence jsme
brzy našli v osobě Karla Blažka st., který už odchoval spousty naděj-
ných fotbalistů. Tak to zkusil i s ledním hokejem. A vída, po prv-
ních neúspěšných vystoupeních se náš tým v zápase, ve kterém co by
trenér debutoval, vypnul k mimořádnému výkonu a rozdrtil mužstvo
Hustopečí.

A tím jsme se dostali k výsledkové části našeho prvního ročníku účinkování v odborářské lize břeclavska. Uvádíme vše jen ve zkratce, bez komentáře k jednotlivým utkáním, poněvadž by nám na to nezbylo místo. A také proto, protože na naše utkání jezdila i početná divácká obec a ta už ostatní spoluobčany informovala. Zpočátku přihlíželi našim zápasům pobaveně, ale později už nás brali vážně, a tak se objevily první kritiky, ale také pochvaly.

Tady jsou výsledky :

Rakvice - Drahostav Břeclav	2 : 14 / 1 : 3, 0 : 5, 1 : 6/
Rakvice - JZD Kobylí	3 : 13 / 1 : 4, 0 : 5, 2 : 4 /
Rakvice - Fosfa Poštorná	2 : 11 / 1 : 1, 1 : 7, 0 : 3 /

Pak se ve volné dny hrála dvě přátelská utkání

Rakvice - JZD V. Bílovice	10 : 2
Rakvice - Drahostav Břeclav	8 : 13

Další soutěžní utkání

Rakvice - JZD V. Pavlovice	4 : 5 / 2 : 2, 2 : 2, 0 : 1/
Rakvice - ČSAD Břeclav	1 : 15 / 1 : 6, 0 : 3, 0 : 6/
Rakvice - JZD Břeclav	11 : 12 / 3 : 2, 1 : 6, 7 : 4/
Rakvice - JZD Strachotín	1 : 8 / 0 : 4, 1 : 1, 0 : 3/
Rakvice - JMP Mikulov	4 : 6 / 1 : 4, 1 : 1, 2 : 1/
Rakvice - JZD Hustopeče	10 : 2 / 5 : 2, 3 : 0, 2 : 0/
Rakvice - JZD V. Bílovice	7 : 4 / 2 : 1, 3 : 2, 2 : 1/
Rakvice - Transporta Břeclav	5 : 9 / 1 : 3, 1 : 3, 3 : 3/
Rakvice - JZD Lanžhot	2 : 8 / 1 : 4, 0 : 2, 1 : 2/
Rakvice - JZD V. Bílovice	6 : 1 / 3 : 0, 2 : 1, 1 : 0/
Rakvice - JZD Hustopeče	4 : 5 / 1 : 3, 1 : 1, 2 : 1/
Rakvice - JMP Mikulov	0 : 10 / 0 : 4, 0 : 2, 0 : 4/
Rakvice - JZD Břeclav	5 : 9 / 2 : 6, 2 : 0, 1 : 3/

Tak skončila naše první sezóna v odborářské lize. Sehráli jsme 16 zápasů, ve kterých se nám podařilo 3x zvítězit a 13x jsme odešli poraženi. Ještě jsme Vám dlužni oznámit jména těch nadšenců, kteří se zasloužili o to, že Rakvice mají kam jezdit za sportem i v zimě :

B r a n k á ř : Mirek Blažek

O b r a n a : Jirka Malina /kapitán/, Zdeněk Jilčík, Mirek Průdek, Petr Konečný, Zdeněk Vajbar, Ivan Polášek,

Útok : Bořík Vajbar, Pavel Hycl, Michal Cabal, Jara Polášek, Ivan Jarabinský, Pepa Polášek, Ivan Novotný, Miloš Foukal, Libor Lukeš, Radek Blažek, Radim Lukeš, Božek Pohl.

A úplně na závěr samozřejmě naše konečné umístění. Skončili jsme mezi 13. mužstvy na 11. místě /za námi mužstva Hustopečí a Vel. Bílovic/ se skóre 67 : 132. O naše branky se zasloužili tito hráči : Ivan Novotný - náš nejen nejlepší střelec, ale i hráč dal 29 gólů, dále Miloš Foukal a Libor Lukeš po 9, Radek Blažek 5, Zdeněk Vajbar 3, Michal Cabal, Mirek Průdek, Jara Polášek, Božek Pohl, Ivan Jarabinský po 2, Pavel Hycl a Zdeněk Jilčík po 1 brance.

Příští sezónu se ozveme častěji a samozřejmě i s příslušnými rozbory každého utkání. K návštěvě zápasů příštího ročníku odborářské ligy ledního hokeje Vás všechny, milovníky dobrého sportu, které neodradil neúspěch reprezentace na OH v Calgary zvou

hokejisté.

ooo 000 ooo

Rakvický zpravodaj č. 1 - duben 1988, vydává rada MNV a kulturní klub v Rakvicích, vychází čtvrtletně v nákladu 500 tisků, odpovědný redaktor ing. František Režný, grafická úprava Soňa Petrjánošová, Střelcová Dagmar, tiskne OPS - provozovna Hustopeče u Brna.

Povoleno ONV č.j. o 370403687.

N e p r o d e j n é .